

GÖR SÅ GODT DU KAN

Lifvet har så många skiften,
 Jorden har sitt gamla stök,
 Och på vägen intill griften
 Sjelf du äflas med försök.
 Derfor ses du modet falla,
 Då du strid och misstag fann:
 Vet du ej hur du bör ställa,
 Gör så godt du kan!

Grip dig an med lif och anda,
 Kroppen skapad är till gagns.
 Lifvets värf är mångahanda,
 Idoghet dess qvintessens.
 Legd att stå för skott och kula,
 Plöja eller köra spann,
 Stycka byxor eller sula,
 Gör så godt du kan!

Ej förmågan himlen dömde:
 Knuten är blott att man *vill*.
 Man kan mera än man drömde,
 Om blott viljan hjälper till.
 Hör du nöd och armod snyfta,
 Ser du qvalets tår som rann;
 Kan du bördan fullt ej lyfta,
 Gör så godt du kan!

Fyll din pligt i alla väder
 I hvad ödet satt dig till.
 Är du född att garfva läder
 Eller dömd att strypa sill,
 Har som konung folket bedt dig
 Att ta tron och spira an,
 Har du ock till pajas gett dig,
 Gör så godt du kan!

Om din lyckas rullning motas —
 Det kan ej gå väl i allt —
 Tro mig, lifvets skrämor botas
 Bäst, om man tar saken kallt.
 En gång skyfflas stoftets öden
 Uti grafven om hvarann:
 Att bli vän och bror med döden,
 Gör så godt du kan.

